

Lluís Maruny Curto

LES PERSONES QUE ES VAN FUGAR. "JO TENIA MÉS PROTECCIÓ"

Jo no ho sé segur, perquè podria ser que aquella nit no ens haguessin localitzat, o que no ens haguéssim pogut veure, i que haguéssim lligat un contacte per dilluns, quan vam decidir marxar. Això no ho tinc gaire clar.

En principi /o lògic, hauria estat que jo no anés a treballar però em quedés a Manresa, i hagués lligat amb els altres companys, d'alguna manera. Buscar maneres per fer un contacte per veure qui quedava lliure, i decidir una mica qui havia de marxar i qui no, d'alguna forma, i com ho fèiem, organitzar-ho així.

Però sé que va ser molt precipitat tot, perquè aquella nit jo dormo a Manresa però encara sóc aquí, i em sembla molt que el dilluns a la tarda jo ja marxava cap a Barcelona.

L'experiència també indicava algunes coses: Una, que no era el mateix ser universitari, fill d'empresari, d'una família bé de Manresa, que ser un treballador de la construcció o del tèxtil.... no era el mateix. Mai.

En aquest sentit jo tenia més protecció. Clar, per exemple, jo treballava a Sant Joan de Deu. D'alguna manera el frares joestic segur que van dir: "Home, però el Lluís és un bon professional i una persona que..." I em van defensar segurament, encara que després fessin la paròdia d'acomiar-me.

No era la mateixa situació. Jo sento que tenia més suport i més facilitat que un altre, evidentment.